

Arrest

nr. 171 565 van 11 juli 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
 2. X
 in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige
 kinderen X, X, X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de
staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X, X en X, op 6 november 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 juli 2013 tot weigering van verlenging van de inschrijving in het vreemdelingenregister.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. COPINSCHI verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 21 april 2010 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

Op 9 juni 2010 verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris deze aanvraag gegrond. Verzoekers worden in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister geldig van 2 augustus 2010 tot 28 juni 2011, verlengd op 20 juli 2011 en op 11 september 2012.

Op 20 juli 2012 vragen verzoekers opnieuw een verlenging van hun inschrijving aan.

Op 10 juli 2013, met kennisgeving op 7 oktober 2013 wordt dit geweigerd Dit is de bestreden beslissing die luidt:

"NAAM:

B., T. R.R.Nr: (0)(...)

Geboren te Leninaul op 10/03/1971

+ Echtgenote:

M., I. R.R.Nr: (0)(...)

Geboren te Khasavyurt op 14/02/1974

+ Kinderen:

Baytemirov, Mokhmad R.R.Nr: (0)97.08.28 575-96

Geboren te Leninaul op 28/08/1997

B., M. R.R.Nr: (0)(...)

Geboren te Leninaul op 25/11/1999

B., Z. R.R.Nr: (0)(...)

Geboren te Leninaul op 15/05/2002

B., Z. R.R.Nr: (0)(...)

Geboren te Leninaul op 15/05/2002

Nationaliteit: Rusland (Federatie van)

Adres: Sint-Jobstraat 51, 2060 Antwerpen

Onder verwijzing naar de aanvraag die op datum van 20.07.2012 bij onze diensten werd ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, en in toepassing van artikel 13 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006, heb ik de eer u mee te delen dat, overeenkomstig artikel 10 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007), aan dit verzoek tot verblijfsverlenging geen gunstig gevolg kan worden gegeven.

Overwegende dat betrokkenen een aanvraag tot verblijfsmachtiging bij onze diensten hebben ingediend op basis van genoemd artikel 9ter op 21.04.2010. Dat dit verzoek door onze diensten op 09.06.2010 gegrond werd verklaard waarna betrokkenen in het bezit werden gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister geldig van 02.08.2010 tot 28.06.2011, verlengd op datum van 20.07.2011 en 11.09.2012 dit BIVR mag niet langer verlengd worden.

Reden(en) :

Overwegende dat evenwel de omstandigheden op grand waarvan de machtiging oorspronkelijk werd toegestaan niet langer bestaan, of dat deze zodanig zijn gewijzigd dat de machtiging niet langer nodig is (artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 17 mei 2007 (B.S. 31/05/2007) tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980), waarbij werd nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter heeft.

Uit het verslag van de arts-adviseur dd. 08.07.2013 (zie gesloten omslag) blijkt dat "uit het voorgelegd medisch dossier niet kan worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland."

"Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland".

Dat derhalve, gezien hoger gemaakte vaststellingen, het niet langer blijkt

1) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar haar land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister dat werd afgegeven aan betrokkenen dient door uw diensten te worden ingehouden.

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan betrokkenen te willen overhandigen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. De verzoekers voeren onder meer de schending aan van artikel 9 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 en van de motiveringsplicht in een onderdeel van het middel dat luidt:

"Ten voorafgaande titel, moet de aandacht worden gevestigd van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op het volgende element:

Verzoekers werden geplaatst onder tijdelijke attesten van inschrijving in het vreemdelingenregister ten gevolge van een ministeriële beslissing genomen door Dienst Vreemdelingenzaken op datum van 9 juni 2010.

Verzoekers hebben, in 2011 en 2012, 2 verleningen bekomen van inschrijvingsattesten in het vreemdelingenregister.

Deze 2 verlengingen werden bekomen op basis van de mededeling van de medische getuigschriften opgesteld door Dokter Eric PICARD, psychiater, die verzoekster heeft gevolgd sinds de maand september 2009 en die daar momenteel nog steeds volgt.

Het medisch getuigschrift opgesteld door Dokter Eric PICARD op datum van 18 november 2009 en meegedeeld ter ondersteuning van de aanvraag tot regularisatie omwille van medische redenen ingesteld via aangetekende brief op 21 april 2010 preciseerde dat:

« (...)

L'état mental de la patiente s'est aggravé depuis ma première consultation il y a presque deux mois.

La patiente-présente un-état d'angoisse grave, elle sursaute- au moindre bruit, est méfiante, a des attitudes d'écoute et avoue des hallucinations auditives persécutantes. Elle entend des voix qui la menacent en daghestani : « on avait dit qu'on va t'attraper, tu es piégée, on va te chercher et te tuer ».

Elle pleure.

Ces troubles sont apparus après une scène de violence survenue à son domicile au Daghestan.

Cette chronologie constitue une contre- indication à son retour au Daghestan.

(■■)

Elle se plaint également de céphalées, d'irritabilité, se sent partout en danger.

Elle présente aussi un léger purit.

Je retiens un diagnostic de psychose hallucinatoire de type paranoïque surajouté probablement à un syndrome de stress post- traumatique.

Il serait souhaitable que la patiente puisse être hospitalisée en service psychiatrique pour être traitée et apaisée. (...) ».

(Vrije vertaling:

(...)

De mentale staat van de patiënte is verslechterd sinds mijn eerste consultatie bijna twee maanden geleden.

De patiente bevindt zich in een ernstige staat van angst, ze schrikt op van het minste geluid, is wantrouwig, heeft luisterhoudingen en zegt auditieve vervolgingshallucinaties te hebben. Ze hoort stemmen die haar bedreigen in daghestani: "wij hebben gezegd dat we je gaan grijpen, je zit in de va, we gaan je zoeken en vermoorden".

Ze weent.

Deze problemen zijn verschenen nadat een scène van geweld is voorgekomen in haar woonst te Daghestan.

Deze chronologie is een tegen-indicatie tegen haar terugkeer naar Daghestan. (...)

Ze klaagt ook van hoofdpijn, geïrriteerdheid, voelt zich overal in gevaar. Ze heeft ook een lichte uitslag. Ik weerhoud een prognose van hallucinatoire psychose van het paranoïde type bovenop waarschijnlijk het post-traumatisch stress syndroom.

Het zou wenselijk zijn dat de patiënte gehospitaliseerd kan worden op een psychiatrische afdeling om er behandeld en gekalmeerd te worden."

Welnu, de medische situatie is helemaal niet geëvolueerd sinds de laatste verlenging van haar attest van inschrijving in het vreemdelingenregister, verlenging toegekend bij ministeriële beslissing van 8 augustus 2012.

Hieromtrent moet er nuttig worden gerefereerd aan de elementen die voorkomen in het medisch getuigschrift opgesteld door Dokter Eric PICARD, psychiater, op datum van 2 april 2013.

Dit medisch getuigschrift werd opgesteld als volgt :

« Je soussigné Eric PICARD, spécialisé en psychiatrie, certifie recevoir à ma consultation Madame I. M., née le 14 février 1974.

Elle présente une pathologie mentale chronique, dont la sévérité a pu être quelque peu réduite grâce à un traitement neuroleptique et à des consultations-psychiatriques fixées selon un- rythme mensuel.

La patiente présente toutefois toujours des symptômes douloureux invalidants qui la rendent incapable de travailler et de suivre les cours. Le pronostic est réservé.

Le traitement doit être poursuivi pour une durée indéterminée, probablement, très longue. ».

(Vrije vertaling :

Ik ondergetekende Eric PICARD, gespecialiseerd in psychiatrie, bevestig te hebben ontvangen in mijn spreekkamer Mevrouw I. M., geboren op 14 februari 1974.

Ze heeft mentale chronische pathologie, waarvan de ernst een beetje kon worden verminderd dankzij een neuroleptische behandeling en psychiatrische consultaties vastgesteld volgens een maandelijks ritme.

De patiente vertoont echter nog steeds ernstige symptomen die ervoor zorgen dat ze niet meer kan werken, noch lessen volgen.

De prognose wordt voorbehouden.

De behandeling moet worden voortgezet voor een onbepaalde duur, waarschijnlijk zeer lang.)

Men kan niet anders dan vast te stellen dat, ondanks deze verduidelijkingen, die overigens overeenkomen met de elementen die voorkomen in de psychiatrische rapporten opgesteld door de Dokter Eric PICARD (en gebruikt in het kader van de twee aanvragen tot verlenging van de verblijfstitel van de verzoekers), psychiater, die verzoekster gedurende meer dan 4 jaar heeft gevolgd, de Dienst voor Vreemdelingenzaken, in het kader van de 3de aanvraag tot verlenging ingediend door de verzoekers, een radicaal verschillende positie ingenomen dan deze aangenomen op datum van 8 augustus 2012, dit zonder dat er enige wettelijke en / of réglementaire wijziging in dit tijdsinterval zijn tussengekomen.

(...)

Immers, het blijkt overduidelijk dat de raadgevend geneesheer van Dienst Vreemdelingenzaken absoluut geen rekening heeft gehouden met de verschillende aanwijzingen die voorkomen in het meest recente medisch getuigschrift meegedeeld aan de bevoegde Dienst van Dienst Vreemdelingenzaken, met name het medisch getuigschrift opgesteld door Dokter Eric PICARD, psychiater, op datum van 4 juni 2013.

Immers, en dit in totale tegenstrijdigheid met de motivering van het medische advies gevoegd bij de bestreden beslissing, heeft Dokter Eric PICARD duidelijk uiteengezet dat de medische toestand (en psychiatrische) van verzoekster verslechterde.

Het is dus volledig verkeerd, en volkomen tegenstrijdig aan het recente advies genomen door de specialist die momenteel verzoekster opvolgt, om te beweren, zoals wordt beweerd door Dokter TAVERNIER (die geenszins een specialist is in psychiatrie en die verzoekster nooit heeft gezien) dat « Het

Vermelde risico of zelfdoding is inherent aan elke depressie, zelfs behandeling, maar wordt in het dossier niet concreet gemaakt, noch duidelijk gelinkt aan de specifieke situatie van deze patiënt. Er is ook geen indicatie uit de voorgeschiedenis van een acute ernstige periode. Het blijft m.a.w. een algemene veronderstelling die we niet kunnen weerhouden.

Op basis van de vermelde medische gegevens Jean worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen.

Uiteindelijk baseert Dienst Vreemdelingenzaken zich op het geschrift van artikel 9 van het Koninklijk Besluit dd. 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september

2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 om te trachten om de bestreden beslissing te motiveren.

Bij de lezing van deze bepaling stellen we vast dat ze bepaalt dat.

« De vreemdeling die gemachtigd werd tot beperkt verblijf op grond van artikel 9ter van de wet, wordt geacht niet meer te voldoen aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden in de zin van artikel 13, § 3, 2°, van de wet, indien de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend, niet langer bestaan, of zodanig zijn gewijzigd dat deze machtiging niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben.».

Er moeten dus, in hoofde van de persoon die genoten heeft van een attest van inschrijving in het vreemdelingenregister in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, voldoende ingrijpende en niet-voorbijgaande omstandigheden bestaan.

Welnu, in huidig geval, geen enkel objectief element dat voorkomt in het laatste medisch getuigschrift overgemaakt aan de bevoegde Dienst van Dienst Vreemdelingenzaken (met name het getuigschrift opgesteld door Dokter Eric PICARD op datum van 4 juni 2013) laat toe, noch aan de raadgevend geneesheer van Dienst Vreemdelingenzaken, noch aan de afgevaardigde van de minister om te beweren dat de omstandigheden, die geleid hebben tot de aflevering van een attest van inschrijving in het vreemdelingenregister in 2010 en 2011, zouden gewijzigd zijn op "ingrijpende en niet-voorbijgaande" wijze.

Er vloeit voort uit het voorafgaande dat door de bestreden beslissing te motiveren op grond van artikel 9 van het Koninklijk Besluit dd. 17 mei 2007, Dienst Vreemdelingenzaken deze bepaling heeft geschonden.

2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota betreffende dit onderdeel:

"(...) In antwoord op de in het middel ontwikkelde concrete kritiek die de inhoud van de motivering en aldus de materiële motiveringsplicht betreft, laat verweerder gelden dat het loutere gegeven dat verzoekende partij medische attesten van haar behandeld geneesheer voorlegt, uiteraard niet maakt dat haar verblijfsrecht zonder meer dient te worden verlengd.

In casu heeft de arts-adviseur de medische aandoeningen van verzoekster, evenals de beschikbaarheid en toegankelijk van de noodzakelijke medische zorgen in het herkomstland onderzocht, en is deze tot de vaststelling gekomen dat:

"Conclusie:

Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke Integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland.

De betrokkene voldoet niet langer aan de voorwaarden voor een tijdelijke verblijfsmachtiging volgens art. 9 van het KB van 17 mei 2007 omdat de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend niet langer bestaan of voldoende ingrijpend en met een niet-voorbijgaand karakter zijn gewijzigd\

Dat verzoekende partij en haar behandelende arts meent dat zij niet terug kan keren naar haar herkomstland, maakt op zich niet dat de gemachtigde van de staatssecretaris op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing zou zijn gekomen. In casu toont verzoekende partij niet aan dat de bestreden beslissing of het advies van de arts-adviseur kennelijk onredelijk zouden zijn.

Ook het loutere gegeven dat het verblijfsrecht van verzoekster en haar familieleden in 2011 en 2012 wel verlengd werd, maakt op zich niet dat de gemachtigde van de staatssecretaris verplicht zou zijn om ook in 2013 een nieuwe beslissing tot verlenging te nemen.

Verweerder laat gelden dat artikel 9 van het KB van 17.05.2007 als volgt luidt:

"(...)"

Terwijl artikel 9ter §1 het volgende bepaalt:

"(...)"

In casu heeft de gemachtigde van de staatssecretaris de arts-adviseur om een advies verzocht. De arts-adviseur heeft de medische stukken en de situatie in het herkomstland dan ook onderzocht, en is tot volgend advies gekomen:

"(...)"

waarna tot de hierboven geciteerde conclusie werd gekomen (onderlijning en vetschrift toegevoegd).

Uit voormeld advies blijkt aldus duidelijk welke gewijzigde omstandigheden ertoe geleid hebben dat de arts-adviseur tot het advies is gekomen dat betrokkene kan terugkeren naar haar herkomstland.

Dit in tegenstelling tot de medische vaststellingen in 2010, waarbij de arts-adviseur adviseerde dat "patiente lijdt aan een ernstige ziekte die haar levenskwaliteit en die van haar omgeving ernstig beïnvloedt." en dat "gezien de aard van haar paranoïde angsten, lijkt een doorverwijzing mij op dit moment niet aangewezen. Pas bij stabilisatie van haar psychiatrisch toestand beeld kan dit opnieuw in overweging worden".

In het advies van 08.07.2013 heeft de arts-adviseur evenwel vastgesteld dat het een gestabiliseerde aandoening betreft; een duidelijke verbetering met het moment waarop de tijdelijke verblijfsmachtiging werd verleend.

Verzoekende partij kan niet dienstig anders voorhouden. Met haar vage beschouwingen en loutere verwijzing naar een attest van haar eigen arts, toont verzoekende partij niet aan dat de arts-adviseur op kennelijk onredelijke wijze tot zijn advies is gekomen.

Het loutere gegeven dat de arts-adviseur een andere oordeel heeft dan de behandelend arts, maakt op zich niet dat het advies kennelijk onredelijk is. Verweerder merkt op dat de arts-adviseur belast is met een specifieke wettelijke opdracht in het kader van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. In het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet én artikel 3 EVRM heeft de arts-adviseur een specifieke controletaak, die uiteraard volledig losstaat van de genezende taak van de behandelende arts van de betrokken vreemdeling.

In casu heeft de arts-adviseur duidelijk vastgesteld dat er geen bezwaar is tegen een terugkeer naar het herkomstland, alwaar de medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn. inzake het voorgehouden risico op suicide wordt afdoende gemotiveerd in de bestreden beslissing, doch verzoekende partij gaat niet eens in op de concrete motieven dienomtrent doch beperkt zich tot de bewering dat niet zou zijn onderzocht welke de gevolgen van een terugkeer op verzoekster zouden zijn, quod non. De bewering dat haar eigen psychiater niet wordt tegengesproken door de arts-adviseur, faalt volkomen.

Waar verzoekende partij vervolgens verwijst naar een arrest nr. 921 258 dd. 27.11.2012, is het verweerder geenszins duidelijk welke de relevantie van dit arrest zou zijn, gezien de concrete motieven van de in casu bestreden beslissing en het advies van de arts-adviseur.

Verzoekende partij citeert vervolgens de motivering inzake het voorgehouden risico op suicide, en houdt voor dat dit tegenstrijdig is met de medische attesten van haar eigen psychiater, waaronder het attest van 04.06.2013, doch zij toont met deze vage beschouwingen niet aan dat de arts-adviseur op kennelijk onredelijke wijze geadviseerd heeft.

Terwijl verzoekende partij de bal mislaat waar zij meent te kunnen voorhouden dat de arts-adviseur geen specialisatie in de psychiatrie heeft, en dit nochtans vereist zou zijn.

Verweerder verwijst naar recente rechtspraak van de Raad van State als cassatierechter dienomtrent: (...)

Tot slot, de slotbeschouwing van verzoekende partij in het eerste onderdeel van het enig middel dat er geen enkel gewijzigd element blijkt, mist elke feitelijke grondslag. Verweerder verwijst naar de uiteenzetting hierboven, en de concrete motieven van het advies dat de aandoening gestabiliseerd is, en een duidelijke verbetering blijkt met het moment waarop de tijdelijke verblijfsmachtiging werd verleend.

Verzoekende partij haar beschouwingen falen in rechte en in feite, en kunnen niet worden aangenomen".

2.3. Verzoekers menen dat er een manifeste appreciatiefout is gebeurd zodat zij de schending van de materiele motiveringsplicht aanvoeren.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Artikel 9 van het koninklijk besluit van 27 mei 2007 luidt:

"De vreemdeling die gemachtigd werd tot beperkt verblijf op grond van artikel 9ter van de wet, wordt geacht niet meer te voldoen aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden in de zin van artikel 13, § 3, 2°, van de wet, indien de omstandigheden op grond waarvan de machtiging werd verleend, niet langer bestaan. of zodanig zijn gewijzigd dat deze machtiging niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van deze omstandigheden een voldoende ingrijpend en niet-voorbijgaand karakter hebben".

In casu is het kernpunt van de discussie de vraag of, nadat de aanvraag een eerste maal gegrond werd verklaard, er verandering van omstandigheden bestaat die voldoende en ingrijpend zijn en bovendien een niet-voorbijgaand karakter hebben. De discussie of er behandeling en beschikbaarheid bestaat van de medische aandoening van de tweede verzoekende partij stelt zich pas indien de vorige vraag affirmatief kan beantwoord worden.

Uit het administratief dossier blijkt dat de medische stukken die aanleiding hebben gegeven tot het oorspronkelijk gegrond verklaren van de aanvraag melden:

-attest van 27 oktober 2009 van dokter F.:

"(...)Je soussignée F. F., certifie avoir entrepris- un travail de soutien psychologique (débuté le 06.10.09 et à raison d'une fois par semaine) avec Madame M.a. Madame bénéficie par ailleurs d'un traitement médicamenteux (notamment des antidépresseurs et des antipsychotiques) prescrits par son médecin psychiatre (Docteur Eric P.).

i

Etant donné le peu de séances de travail jusqu'à présent, il m'est difficile de fournir un rapport psychologique complet.

Durant ces trois premières séances, j'ai toutefois pu constater un syndrome de stress post- traumatique suite à un événement terrifiant vécu dans son pays d'origine (l'intrusion dans la chambre à coucher, à l'aube, de 4-5 personnes cagoulées qui ont battu son mari puis s'en sont pris à elle jusqu'à ce qu'elle tombe évanouie ; enlèvement de son époux et son retour au domicile une semaine plus tard, après avoir été torturé gravement).

Ce syndrome se révèle dans les symptômes suivants : insomnies, pleurs récurrents, prostration, maux de tête incessants, sensation de vide dans sa tête, absences, angoisse de type psychotique (le sentiment d'entendre réellement des personnes la poursuivre ou entrer dans la pièce où elle se trouve). Même en séance, elle reste dans la terreur de quelqu'un qui puisse entrer dans la pièce et lui faire du mal.

L'état psychologique de Madame est préoccupant et je pense qu'elle devrait continuer les séances psychologiques hebdomadaires encore pendant plusieurs mois ainsi que poursuivre son traitement médicamenteux (...)"

- attest 28 mei 2010 van de psychiater P.:

"(...) L'état mental de la patiente était sans évolution. (...)"

En deze die aanleiding hebben gegeven tot de verlenging van de inschrijvingen in het vreemdelingenregister:

- attest van 21 juni 2011 van dokter P.:

"(...) Diagnostic (...)

Psychose hallucinatoire grave

Syndrome de stress posttraumatique grave

(...)

Traitement médicamenteux

Seroquel XR 400

Tranxerin 5

Paracetamol 500

Intervention/Hospitalisation

Bethanie 24-25/03/2010 sortie exigée pas de traduction disponible à l'hôpital psychiatrique

Durée prévue du traitement nécessaire

Indéterminée

(...)conséquences et complications éventuelles d'un arrêt du traitement ?

Réactivation des symptômes hallucinatoires (...)

(...) Evolution (...)

Évolution indéterminée et pronostic réservé (...)"

- attest van 26 juni 2012 van dr P. :

"(...)Diagnostic (...)

Psychose hallucinatoire grave. Diminution des troubles depuis attestés précédents.

Syndrome de stress posttraumatique grave

Syndrome anxio-dépressif modéré
Apparition des troubles de sommeil (...) et de troubles comportements alimentaires (peu d'appétit)
Traitement médicamenteux
Seroquel XR 400
Tranxerin 5 mg
Paracetamol 500
Voltofel
Valeriane
(...)
Durée prévu du traitement nécessaire
Indéterminée
(...)conséquences et complications éventuelles d'un arrêt du traitement ?
Réactivation des symptomes hallucinatoires (...)
Agravations des troubles anxio-dépressifs
Risque de comportement auto-lytique
(...) Evolution (...)
Évolution indéterminée
pronostic réservé (...) »

- attest van 25 juni 2012 van de huisarts E. meldt als diagnose:
"PTSS, ernstige depressie met psychotische tekenen, slaapstoornissen. Olygodismenorrhoe (...)",
 maakt melding van dezelfde medicatie en bijkomende medicatie en stelt dat bij stopzetting *"ac.*
Psychose, suicide, hypotonische crisis". Zij spreekt van een evolutie naar *"ernstige exacerbatie"*.

Op basis van voornoemde attesten beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de verblijfstitel van verzoekers te verlengen.

In 2013 maken verzoekers twee medische attesten over op basis waarvan de verwerende partij beslist het verblijf niet te verlengen. Vooreerst wordt er een attest van 5 februari 2013 van Dr. P. overgemaakt dat uitdrukkelijk verwijst naar het attest van hemzelf van 26 juni 2012 en bijkomende symptomen beschrijft. Exact dezelfde medicatie wordt hernomen. De duur van de behandeling wordt nog steeds als *"indéterminée"* voorzien. Voor de gevolgen wordt verwezen naar het attest van 26 juni 2012. De voorziene evolutie wordt hetzelfde beschreven als in de vorige attesten.

De Raad merkt op dat met dit attest blijkbaar geen rekening wordt gehouden nu het niet vermeld staat in het advies van de arts-adviseur van 8 juli 2013 dat de basis vormt van de bestreden beslissing en mee werd ter kennis gegeven.

Tevens bevindt er zich in het administratief dossier een attest van 4 juni 2013 van Dr. P. dat opnieuw verwijst voor wat de diagnose, de voorziene duur noodzakelijk voor de behandeling, de gevolgen bij stopzetting verwijst naar het attest van 26 juni 2012, zodat de behandelende geneesheer hiermee te kennen geeft dat de medische situatie van de tweede verzoekende partij onveranderd is tegenover haar situatie op 26 juni 2012. Wel integendeel deze arts stelt onder de vraag naar de diagnose uitdrukkelijk: *"exacerbation symptomatique anxio dépressive (...) suite au suicide d'un proche (...)"*.

Desalniettemin besluit de arts-adviseur van de verwerende partij op 8 juli 2013 tot het volgende:
"Voor dit advies baseer ik me op de attesten die ons sinds het laatste advies werden bezorgd:

- Attesten die reeds in het vorig advies werden behandeld;
- Attest (d.d. 09/03/2010) van dr. Picard, psychiater, waaruit blijkt dat betrokkene op 2 maart 2010 op consultatie kwam. Hieruit blijkt dat een hospitalisatie zou worden geregeld;
- Attest (d.d. 28/05/2010) van dr. Picard waaruit blijkt dat de "psychische toestand" van betrokkene nog steeds hetzelfde is;
- Attest (d.d. 26/11/2010) van dr. Picard met de vraag voor de ten laste name door het OCMW van een tolk;
- Attest (d.d. 17/03/2011 en 12/05/2011) waaruit blijkt dat betrokkene niet in staat is zich langdurig te concentreren en een taalcursus te volgen;
- Standaard medisch getuigschrift (d.d. 21/06/2011) ingevuld door dr. Picard waaruit blijkt dat betrokkene een hallucinatoire psychose heeft en een posttraumatische stressstoornis (PTSS). Betrokkene krijgt hiervoor een medicamenteuze behandeling;

- *Standaard medisch getuigschrift (d.d. 26/06/2012) ingevuld door dr. Picard waaruit blijkt dat betrokkene een hallucinatoire psychose heeft. De aandoening zou verbeteren. Betrokkene heeft ook een PTSS, en een anxiodepressief syndroom. Verder worden slaapstoornissen beschreven;*
- *Standaard medisch getuigschrift (d.d. 25/06/2012) ingevuld door dr. Elviha, huisarts. waaruit blijkt dat betrokkene een PTSS heeft, een depressie met psychotische kenmerken, angor, migraine en een aantal bijkomende symptomen;*
- *Standaard medisch getuigschrift (d.d. 04/06/2013) ingevuld door dr. Picard waaruit blijkt dat de aandoening van betrokkene ernstiger is.*

Uit een studie van deze documenten blijkt dat deze 39-jarige dame een depressie-psychose en PTSS heeft. Niettegenstaande op een attest in juni vermeld wordt dat de symptomen verergeren blijft de medicamenteuze behandeling sinds geruime tijd onveranderd met quetiapine (seroquel®), clorazepaat (Tranxene®) en een slaapbevorderend plantenextract (Valeriaan®). Dit laatste wordt als banaal niet weerhouden in het kader van deze aanvraag. Het feit dat de medicatie onveranderd blijft, duidt op een gunstige evolutie zoals deze aandoeningen normaliter verlopen. Het betreft een gestabiliseerde aandoening; een duidelijke verbetering met het moment waarop de tijdelijke verblijfsmachtiging werd verleend.

Op een attest van dr. Elviha worden andere symptomen en aandoeningen vermeld. Het zijn allemaal chronische aandoeningen die niet plots ontstaan noch plots verdwijnen maar nochtans niet op eerdere en meer recentere attesten worden vermeld. We weerhouden de essentiële medicatie zijnde isosorbide (cedocard® - angor) en sumatriptan (migraine). De andere medicijnen zijn symptomatisch en worden niet weerhouden.

Het vermelde risico op zelfdoding is inherent aan elke depressie, zelfs bij behandeling, maar wordt in het dossier niet concreet gemaakt, noch duidelijk gelinkt aan de specifieke situatie van deze patiënt. Er is ook geen indicatie uit de voorgeschiedenis van een acute ernstige periode. Het blijft m.a.w. een algemene veronderstelling die we niet kunnen weerhouden. (...)", waarna hij overgaat naar het onderzoek van de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen die de tweede verzoekende partij behoeft.

In dit advies wordt door de arts-adviseur erkend dat dat de symptomen verergeren. Het is de Raad dan ook een raadsel hoe het loutere feit dat de medicamenteuze behandeling, volgens de arts-adviseur onveranderd, kan leiden tot het besluit dat dit duidt op een gunstige evolutie terwijl verergering van de symptomen worden vastgesteld, gegeven dat door de arts-adviseur niet in vraag is gesteld. Evenmin kan uit diens motieven begrepen worden hoe hij besluit tot een gestabiliseerde aandoening.

Voorts gaan de motieven van de bestreden beslissing en van het medisch advies van de arts-adviseur voorbij aan hetgeen is bepaald in artikel 9 van voornoemd koninklijk besluit waar als voorwaarde wordt gesteld dat de verandering ingrijpend moet zijn.

In de mate dat de verwerende partij opmerkt dat in het advies is vastgesteld dat het gaat om een duidelijke verbetering met het moment waarop de tijdelijke verblijfsmachtiging is toegekend, dient samen met de verzoekende partij te worden vastgesteld dat dit nergens uit blijkt en een gelijke inhoud is gegeven aan de attesten van 2013 als aan deze attesten van 2012, die aanleiding gaven tot de laatste verlenging. Integendeel is er sprake in een medisch attest anno 2013 van een verergering. Bovendien blijkt uit geen element dat het gaat om niet voorbijgaande wijzigingen. De rechtspraak waarnaar de verwerende partij verwijst in haar nota is niet dienstig.

De verwijzing naar de medisch getuigschriften biedt echter geen enkele feitelijke grondslag voor de stelling dat het posttraumatisch stresssyndroom met zware paranoïde psychose waaraan de tweede verzoekende partij concreet lijdt zonder behandeling spontaan zal evolueren in gunstige zin. Integendeel wordt in dit attest door de behandelende geneesheer, die blijkens de stukken van het administratief dossier psychiater is, onder meer duidelijk gesteld dat medicamenteuze behandeling en opvolging noodzakelijk is, en dat de voorziene duur van de behandeling onbepaald is. Tevens is er gevaar voor zelfdoding. Ook wordt een verergering van de toestand bij stopzetting van de behandeling voorzien. Er wordt geen verbetering vastgesteld in het laatste attest maar een verergering. In het advies van de ambtenaar-geneesheer wordt geen enkel ander feitelijk element aangereikt voor het oordeel dat *"Het feit dat de medicatie onveranderd blijft, duidt op een gunstige evolutie zoals deze aandoeningen normaal verlopen. Het betreft een gestabiliseerde aandoening; een duidelijke verbetering (...)"* Ook het administratief dossier bevat geen feitelijke elementen die dit oordeel, in weerwil van de bevindingen van de behandelend geneesheer-specialist, ondersteunen.

De ambtenaar-geneesheer en de verwerende partij konden dan ook niet, zonder bijkomende motivering of bijkomende vaststellingen, oordelen dat het posttraumatisch stresssyndroom waaraan de tweede

verzoekende partij lijdt en dat is geattesteerd in de verschillende medisch getuigschriften, thans leidt tot de vaststelling dat toepassing kan gemaakt worden van artikel 9 van voornoemd koninklijk besluit.

Hoewel de ambtenaar-geneesheer bij het beoordelen van het in artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet genoemde risico over een beoordelingsbevoegdheid beschikt en de Raad zich wat deze beoordeling betreft niet in de plaats van de ambtenaar-geneesheer kan stellen, moet uit het advies van deze ambtenaar-geneesheer of minstens uit de stukken van het administratief dossier wel blijken waarom in casu de door een geneesheer-specialist vastgestelde diagnose die geen verandering van de medische situatie van de tweede verzoekende partij insluit en stelt dat er sprake is van een verergering, als niet essentieel en louter symptomatisch wordt beoordeeld en deze of gene PTSS spontaan, evolueert in gunstige zin. In tegenstelling tot wat de verwerende partij in haar nota voorhoudt, betekent de beoordelingsvrijheid van de ambtenaar-geneesheer immers niet dat diens vaststellingen steeds volstaan als motieven voor een beslissing tot weigering van verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet (RvS 18 september 2013, nr. 224.723).

Nu een voldoende feitelijke grondslag in casu ontbreekt, dient op dit punt bijgevolg een schending van de materiële motiveringsplicht te worden vastgesteld en van artikel 9 van voornoemd koninklijk besluit. Nu vast staat dat het advies van de ambtenaar-geneesheer is behept met een schending van de materiële motiveringsplicht, dient de bestreden beslissing die op dit advies steunt en waarvan dit advies integraal deel uitmaakt te worden vernietigd. Immers is dit advies, gelet op het bepaalde in artikel 9ter van de vreemdelingenwet en zoals hoger uiteengezet beslissend voor het nemen van de bestreden beslissing. Het feit dat de ambtenaar-geneesheer een andere taak heeft dan de behandelend geneesheer, zoals de verwerende partij opwerpt in haar nota met opmerkingen, doet geen afbreuk aan het voorgaande.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 10 juli 2013 tot weigering van verlenging van de inschrijving in het vreemdelingenregister wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juli tweeduizend zestien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. BEELEN